

Imatran seudun luonnonsuojeluyhdistys ry

Jäsentiedote 1/2011 – KEVÄT

Yhdistyksen verkkosivut:

www.sl.fi/etela-karjala/imatra

Pian lumi väistyy ja on taas leskenlehtien aika! – Kuva: Kimmo Saarinen.

Kahdeksan vuotta peräsimmä

Loppuvuodesta 2002 työpuhelin pärähti – langan päässä oli Imatran seudun luonnonsuojeluyhdistyksen puheenjohtaja Kimmo Tiilikainen, joka kutsui Kerhotalo Koskikseen juttelemaan yhdistyksen hallituksen kanssa jouluglögien merkeissä. Minulle tarjottiin vetovastuuta reilun 200 jäsenen luonnonsuojeluyhdistyksestä. Kysyin eräältä konkarilta, mitä lupautuminen merkitsisi. "Vähintään kymmentä seuraavaa vuotta", kaikui vastaus pilke silmäkulmassa.

Ei sentään ihan, mutta kahdeksan vuotta ehti tulla täyteen yhdistyksen puheenjohtajan paikalla. Vuodenvaihteessa jätin pestin osaaviin käsiin, sillä varapuheenjohtajana jo vuosia toiminut Seppo Pousi on paikkakunnan omia lintumiehiä, aktiivinen Etelä-Karjalan luonnonsuojelupiirin toimissa ja ennen kaikkea luonnonsuojelija henkeen ja vereen.

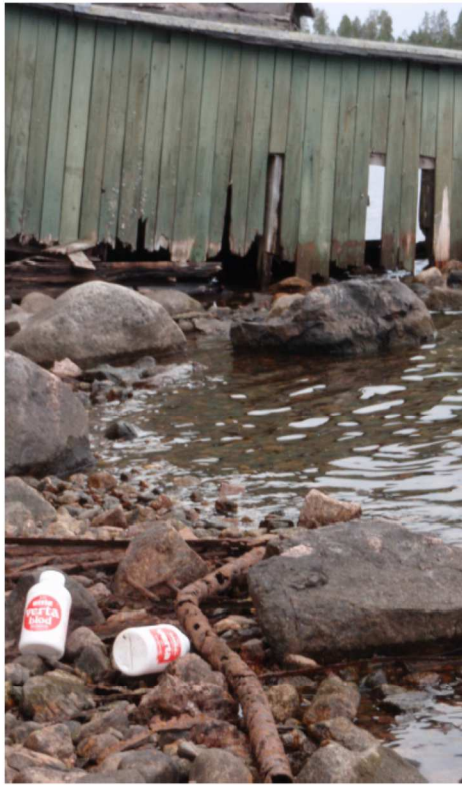
Yhdistystoiminnan kantavia voimia eli teitä jäseniä oli aloittaessani noin 220. Jo muutama vuosi aikaisemmin alkanut loiva lasku ei valitettavasti ole taittunut. Tänä päivänä ihmisiä on vaikea liikuttaa ja sitouttaa perinteiseen yhdistystoimintaan. Onneksi terveytemmekin kannalta elintärkeä elinvoimainen luonto on vahva kumppani, jonka arvo ymmärretään. Vuoden 2010 lopussa jäsenmäärä oli piirua vaille 200 eli puheenjohtajakauden jäsenkato on ollut suurin piirtein prosentti vuodessa. Tätä vauhtia jäsenemme loppuvat onneksi vasta vuonna 2110!

Ainakaan toimittomuudesta jäsenet eivät ole kadonneet. Suuri kiitos lankeaa aktiiviselle hallitukselle, johon on kuulunut reilu kymmenen ihmistä puheenjohtajakaudellani. Uusia ja varsinkin nuoremman polven luontoihmisiä olisi hyvä saada mukaan. Vuodet nimittäin vierähtävät nopeasti ja samoilla harteilla taakka kasvaa helposti liian painavaksi. Omalta kohdaltani voin sanoa, ettei puheenjohtajaksi ryhtymistä ole missään vaiheessa tarvinnut katua. Olen tavannut paljon innokkaita, iloisia ja osaavia ihmisiä, joilla elämän perusarvot ovat enemmän kuin kohdallaan.

Kahdeksan vuoden aikana retki- ja tapahtumatoiminta on ollut vilkasta. Meillä on ollut jopa 15 tilaisuutta vuodessa, joissa on parhaimmillaan tavoitettu yli tuhat ihmistä. Talkoilla on kitketty pujoja Imatrankoskelta, kaupunkimetsiä on pöntötetty, on osallistuttu lintutornien rakennukseen Ruokolahden Kortamäellä ja Kuokkalammilla, ja viimeksi on siivottu rantoja Hossukassa (kuva seuraavalla sivulla). Retket ovat olleet puheenjohtajan näköisiä, varsinkin kasvit ja perhoset ovat olleet vahvasti esillä. Luonnonkukkien päivän kasviretket varsinkin ovat olleet tapahtumatoiminnan huippua alusta lähtien. Seppo Vuokko on opastanut kurseilla sekä sammalien että jäkälien mielenkiintoiseen maailmaan. Ruokolahden luontoiltaan yhdistys on osallistunut vuodesta 2005.

Yksi asia hämmästyttää. Monet jäsenet jättävät kaikki tapahtumat hyödyntämättä, kun taas retkeläisten enemmistö ei ole ollut luonnonsuojeluliiton jäseniä. Siinäpä pulma: miten sitouttaa nämä luonnossa liikkujat yhdistykseen ja toisaalta miten aktivoida omaa jäsenistöä? Toivon mukaan jokainen jäsen saa kuitenkin rahalleen riittävästi vastinetta – ainakaan sen ei pitäisi jäädä tarjonnan puutteesta kiinni!

Toimintaa on ollut helppo suunnitella ja toteuttaa vahvan yhteistyöverkoston turvin. Varsinkin Imatran kaupungin ympäristö- ja kirjastotoimi ovat olleet vuosittain monissa tapahtumissa mukana. Luonto- ja ympäristöviikko on näkynyt kirjastossa hyvin, viimeksi keväällä 2010 kaupunkilaisille suunnatun talviluontoa käsittelevän valokuvanäyttelyn kautta. Tänä vuonna viikko jäi välistä, mutta materiaalit ovat tarjolla huhtikuussa pidettävän suurpetonäyttelyn yhteydessä. Ympäristötoimen kanssa on mm. kartoitettu ja hävitetty luontoon levinneitä jättiputkia. Vuoksen lintujen talviruokinta puolestaan on jatkunut jo vuosia eräältä jäseneltä saadun lahjoituksen turvin.

Kaksi asiaa puheenjohtajakaudeltani nousevat ylitse muiden. Yhdistys juhli 30 vuotta jatkunutta taivaltaan lokakuussa 2006, jolloin kaksi pitkäaikais- ta puheenjohtajaa nosti esiin yhdistyksen toiminnassa päivänpolttavia kysymyksiä 1980-luvulla (Hannu Aarnio) ja 1990-luvulla (Kimmo Tiilikainen). Toinen merkittävä tapahtuma oli yhdistyksen verkkosivujen luominen vuonna 2008. Varsinkin tapahtuma-

tiedotuksia on ollut sen jälkeen helppo ja nopea päivittää. Silti paperiselle jäsentiedotteelle on ollut kysyntää, ja viime vuosina siihen on panostettu melkoisesti – eritoten siksi, että niin harvoja jäseniämme näkee itse tapahtumissa mukana.

Yhdistys on yrittänyt ja myös onnistunutkin vaikuttamaan paikalliseen päätöksentekoon mm. lehtikirjoitusten ja muistutusten kautta. Suomeksi sanottuna: valittamalla. Koska luonto ei ole pitämässä omia puoliaan, teemme sitä luonnon puolesta. Tänä päivänä ei pitäisi olla enää kenellekään epäselvää, miksi ekosysteemipalvelujen heikentyessä ja ilmastonmuutoksen edetessä toimintamme luonto- ja ympäristövaikutuksia tulisi tarkastella yhä kriittisemmin. Siksi luonnonsuojeluyhdistykselle on vahva tilaus ja tarve myös tulevaisuudessa.

Omasta puolestani kiitän kaikkia niitä, jotka vuosien varrella ovat edesauttaneet yhdistyksemme toimintaa. Lämmin kiitos myös kaikille teille, joiden kanssa retkien ja muiden tapahtumien yhteydessä olemme käyneet mielenkiintoisia keskusteluja ja samalla ihastelleet monimuotoista lähiluontoa.

Kimmo Saarinen, yhdistyksen puheenjohtaja 2003-2010

JK. Ottakaahan osaa jäsenkampanjaan – mie olen jo oman Norppapaidan ansainnut! ☺

Lisää arvostusta rahkasammalille

– rahkasammalet vuoden 2011 lajiryhmä

Suomen luonnonsuojeluliiton vuoden 2011 lajiksi on valittu lajiryhmä rahkasammalet. Rahkasammalet ovat suomalaisen luonnon isoimpien hiilivarastojen eli soiden turvekerrostumien tärkeä perusta ja sopivat siten Luonnonsuojeluliiton luonnon hiilivarastojen teemavuoden lajiryhmäksi.

Suomesta suuri osa on rahkasammalten peitossa niin soilla kuin kosteissa metsissä. Ne ovat monien harvinaisten ja uhanalaisten suoluontotyyppien olennainen osa. Rahkasammalten merkitys suomalaisissa ekosysteemeissä ansaitsee paljon huomiota osakseen.

Rahkasammalet suojelevat ilmakehää kasvihuonekaasuilta kahdella tavalla. Kasvava sammal sitoo itseensä ilmakehän hiilidioksidia, josta osa pitkän ajan kuluessa varastoituu suon turpeeseen.

Vuodessa rahkasammalten yläosa kasvaa pituutta noin sentin, ja alaosa maatuu turpeeksi. Rahkasammalten solukossa myös elää metaania hajottavia bakteereita, jotka tarjoavat sammalle hiilidioksidia käyttökelpoisessa muodossa. Samalla ne säästävät ilmakehää voimakkaalta kasvihuonekaasulta, metaanilta, joka on noin 20 kertaa hiilidioksidia voimakkaampi kasvihuonekaasu.

Rahkasammalia on Suomessa noin neljäkymmentä lajia, joista kaksi on luokiteltu erittäin uhanalaisiksi (rannikko- ja nummirahkasammal) ja kaksi silmälläpidettäväksi (käyrälehti- ja luhtarahkasammal). Luonnonsuojeluliitto tarjoaa tietoa vuoden lajiryhmästä verkkosivuillaan sekä innostaa rahkasammalten valokuvaamiseen ja tunnistamiseen liiton, yhdistysten ja piirien retkillä ja seminaareissa ja ikkunasuomenluontoon.fi -sivustolla.

